

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010105
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615010105.4

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Juraja Lukáša a prísediacich Bc. Oľgy Čellárovej a Anny Šarkanovej na hlavnom pojednávaní dňa 6. 7. 2016 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

J. N. I. Y. Q. Á. X. , nar. XX. X. XXXX v Y., trvale bytom J. Č.. XX, okres S. J., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

dňa 13. 9. 2013 asi o 12.15 hod. v kuchyni rodinného domu č. XX v obci J., okres S. J., dal facku svojej manželke Y. N. a vyjadril sa „Ty kurva, dám Ťa do parády!“, manželku chytil a hodil na posteľ, obrátil ju na brucho, pridržal si ju kolenom a plátenným lekársnym obvazom a bielym špagátom jej zviazal ruky a nohy a za chrbtom zviazané ruky jej priviazal k nohám, ktoré musela skrčiť k rukám, do úst jej strčil dve papierové vreckovky a previazal jej ústa plátenným lekársnym obvazom a takto zviazanú Y. N. prikryl perinou a bez slova odišiel z domu preč, pričom Y. N. musela takýto stav strpieť približne dve hodiny, pokiaľ nebola oslobodená príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Liptovský Hrádok,

t e d a

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal na chránenej osobe (blízkej osobe - manželke),

č í m s p á c h a l

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Trestného zákona (§ 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona).

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 2, § 38 ods. 4 (§ 37 písm. m), § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 47 ods. 2 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 /dvadsaťjeden/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd z a r a d ŭ j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd r u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/78/2014 zo dňa 12. 8. 2014, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 208 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Ku skutku uviedol, že dňa 13. 9. 2013 potreboval robiť plot, asi o 11.00 hod. prišla jeho manželka aj s E., ktorí boli opití, chceli ísť k nemu domov. Ženu zobral, dal ju na posteľ, vyšiel von a zamkol dom. V dome sa zdržal 1-2 minúty, počas toho mu manželka vykrikovala somariny, čo on nevnímal. Bola spitá, domočená. Potom, ako ju položil na posteľ, ona spala a on išiel hneď von. E. vyduril domov. Potom išiel na obecný úrad, kde nikto nebol, tak šiel dole po pletivo ku R., ktoré niesol na chrbte. Predavačka mu povedala, že E. behá po dedine a volá na neho policajtov. Prišiel domov, kde už boli policajti a zobrali ho do cely. On manželku nezviazal. Poukázal tiež na skutočnosť, že mal peniaze z výplaty, ktoré mu zmizli, podľa neho, kto tie peniaze zobral, tak ju aj zviazal. Predpokladá, že to boli oni dvaja. E. tvrdí, že bolo odomknuté, ale on zamkol, keď išiel z domu a E. to videl. Dom zamkol preto, lebo mal v dome peniaze. Na obecný úrad prišiel z toho dôvodu, aby starosta robil s nimi poriadky, pretože dennodenne sú opití. On sa snažil dať manželku na liečenie, zavolať jej záchranku, ktorá ju zaviezla na psychiatriu, avšak ona podpísala reverz. Počas toho, ako bol v dome, sa E. snažil vojsť do domu, vošiel do chodby, odkiaľ ho on vyhnal. Počas toho, ako bol s manželkou v dome, s ňou sa nedalo baviť, uvádzala, že zožerie prášky, skočí pod autobus, nemohla stáť na nohách. Pokiaľ mu manželka pri tom, ako ju položil na posteľ, povedala, že chce zjesť prášky, resp. skočiť pod autobus, situáciu vnímal tak, že prášky položil, aby sa ku nim nedostala, záchrannú službu v ten deň nevolal. Chcel ju zavolať z obecného úradu, ale tam nikto nebol. Potom to už neriešil so záchrannou službou, išiel po pletivo.

Na návrh prokurátora z dôvodu odstránenia rozporov bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 14. 9. 2013 a 6. 11. 2013. Obžalovaný sa dňa 14. 9. 2013 priznal ku skutku, z ktorého je obvinený, skutok sa stal tak, ako je opísaný v uznesení o vznesení obvinenia. Uviedol, že dňa 13. 9. 2013 v čase o 12.15 hod., či 12.30 hod. sa nachádzal doma v J. Č.. XX, kde pracoval na oplotení okolo domu. V tom čase prišla za ním jeho manželka Y. N., ktorá sa vracala z prác, ktoré vykonávala pre obec Malužiná. Ako vždy bola opitá. Najskôr do neho vyskakovala, že nie je schopný nájsť si prácu, následne mu vravela, že je lajdák. Potom vošla do kuchyne domu, kde ju nasledoval, v kuchyni mu opäť začala vykrikovať, aký je neschopný, že sa mu nechce robiť. Tak to nevydržal, chytil ju a hodil na posteľ v kuchyni. Následne ju obrátil na brucho, pridržel si ju kolenom a zviazal jej lekárske obvazom a bielym špagátom za chrbtom ruky aj nohy, ktoré jej potom za tým chrbtom zviazal k sebe. Nakoľko mu pri tom nadávala, tak jej strčil do úst papierové vreckovky a ústa jej previazal lekárske obvazom. Uviedol, že mu je ľúto, že sa uvedeného konania dopustil, no s manželkou sa inak nedá, tak volil menšie zlo a takto ju poviazať. Dňa 6. 11. 2013 obžalovaný vypovedal, že toho dňa, kedy došlo ku zviazaniu jeho manželky ju zviazal s úmyslom zabrániť tomu, aby neohrozovala seba a okolie, nakoľko vykrikovala, že skočí pod autobus a že sa otrávi. V čase skutku bol u neho doma prítomný aj svedok T. E.. Nevedel uviesť, či v čase, keď zväzoval manželku, sa E. nachádzal priamo v kuchyni, kde ku skutku došlo, alebo stál niekde na dvore, no niekde tam u neho doma bol. Potom, ako zviazal ženu, povedal E., ktorý medzičasom vstúpil do kuchyne, aby šiel zavolať záchranku. E. musel vidieť, že jeho manželka je zviazaná na posteli. Potom musel ísť po pletivo. E. odišiel preč z kuchyne domu, odišiel von z domu. Následne obžalovaný prikryl ženu perinou takú zviazanú, aby jej nebola zima a odišiel z domu. Ako odchádzal, tak dom riadne uzamkol, kľúč odložil na obvyklé miesto, nakoľko mali prísť domov synovia, aby sa mali ako dostať do domu. Je mu ľúto, že je to považované za zločin, poviazať ju s úmyslom, aby ju chránil, aby si neublížila. Báť sa toho, že zje lieky, nakoľko už to v minulosti urobila.

Obžalovaný k odstráneniu rozporov v jeho výpovediach uviedol, že vidí v tom rozdiely, priznal sa, že ju poviaval, on rezignoval, podpísal všetko, čo napísali, nevedel uviesť, či takto vypovedal, je to dávno. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či číta, čo podpisuje, čítať nečítal, lebo nemal okuliare a bez nich nevidí. Nevedel uviesť, či počul to, čo diktovali. Ohľadom E. rozpory nevidí. K neskoršej výpovedi uviedol, že chcel sa toho čím skôr zbaviť, výsluch bol asi v base, nepamätal si, ako prebiehal, nevedel, či tam bol vyšetrovateľ ten istý ako pri prvom výsluchu a či bol prítomný jeho advokát. Sú to jeho slová, čo pri výsluchu hovoril.

Svedok H. U. vo výpovedi k udalosti v Malužinej uviedol, že volal pán na číslo XXX a povedal, že vidí cez okno ženu, ako je zakrytá, bolo to v Malužinej. Nepamätal si presne, s ktorým kolegom vtedy zasahoval. Kolega ju fotil na posteli, ako ležala. Vstúpili do domu z bočnej strany zozadu od bytoviek, kde vypáchili okno, prešli cez chodbu zrejme do kuchyne, kde našli pani N., táto bola zviazaná, mala previazané ústa, aby nemohla kričať, ruky aj nohy. Potom, ako jej rozrezal špagát, mu pani N. povedala, že jej to urobil manžel. V tom čase nebol v dome nikto iný, dom bol zamknutý. Následne prišla hliadka s obžalovaným, ktorý vzal kľúč a odomkol dom. Ešte predtým ako vstúpili do domu, zrejme cez okno kuchyne videli, že pani N.Á. je prikrytá perinou, hlavu jej bolo vidieť spod periny. Nevládala sa postaviť, mala zmeravené ruky aj nohy. T.Í. E. v ten deň nevidel na mieste činu, pozná ho, vie, že chodil často ku N. piť alkohol, všetci traja pili. Na mieste zisťovali, ako dlho bola pani N. zviazaná, ktorá mu povedala, že dve hodiny. Všimol si, že prsty na rukách jej modreli, bolo to dosť pevne zviazané, našpanované, pretože sa nemohla pohnúť, hýbať rukami, nohami. Cez okno nevideli, že bola zviazaná, pretože bola zakrytá perinou. Videli hlavu, aj to, že cez ústa mala niečo natiahnuté.

Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne - poškodenej Y. N. zo dňa 14. 9. 2013 a 15. 11. 2013 z dôvodu, že menovaná svedkyňa dňa 26. 10. 2015 zomrela (č. l. 188). Svedkyňa bola vypočutá po vznesení obvinenia obžalovanému a obžalovaný, resp. jeho obhajca sa zúčastnil uvedených procesných úkonov. Dňa 14. 9. 2013 svedkyňa vypovedala, že dňa 13. 9. 2013 asi o 12.00 hod. sa vracala domov do rodinného domu v J. Č.. XX, kde žila spoločne s manželom J. N. a deťmi. K domu prišla asi o 12.15 hod., manžela stretla, ak si dobre spomína, v kuchyni, nepamätala si, čo robil, opýtala sa ho, prečo neoškrabal zemiaky, keď je doma, na to zrazu pristúpil ku nej, dal jej facku, začal na ňu vrieskať a vulgárne nadávať, konkrétne jej povedal „ty kurva, dám ťa do parády“, potom ju schytil a hodil na posteľ v kuchyni, pridržal si ju kolenom a plátenným obvazom jej zviazal za chrbtom ruky a taktiež nohy. Pri tomto ležala na bruchu. Potom jej za chrbtom zviazané ruky priviazal k nohám, ktoré musela skrčiť k tým rukám. Zároveň jej do úst napchal papierové vreckovky a ústa jej zaviazal plátenným obvazom. Takto zviazanú je nechal ležať na bruchu na posteli, pričom ju prikryl perinou a odišiel bez slova z domu preč. Nevedela uviesť, či zamkol vchodové dvere domu. Podľa jej názoru najmenej hodinu či hodinu a pol musela byť takto zviazaná a prikrytá perinou. Ako ležala, bolelo ju celé telo, mala stŕpnuté ruky aj nohy. Nevedela uviesť, či ju niekto videl, počas toho, ako bola zviazaná, sa snažila kričať o pomoc napriek tomu, že mala zapchaté a zaviazané ústa. Asi po hodine a pol vošli do kuchyne policajti, ktorí ju oslobodili. Po oslobodení im hneď povedala, že jej to spravil manžel J.. Pripustila, že po tom, ako sa vrátila z obecných prác, manželovi nadávala. Pred skutkom požila tvrdý alkohol, s manželom majú často nezhody, neskôr sa udobria. Na otázku obžalovaného nevyhlásila, že mohla ho najskôr stretnúť pri plote domu, no skutok sa stal tak, ako ho popísala. Vo výpovedi dňa 15. 11. 2013 uviedla, že po skončení práce pre obec v predmetný deň nešla domov sama, spolu s ňou šiel aj T. E. a to po budovu lesnej správy, kde sa rozdelili, ona pokračovala domov do rodinného domu č. XX. Po príchode domov manžela stretla v kuchyni rodinného domu, nie pred domom. Poprela, že predtým, ako ju manžel poviaval, mu uviedla, že skočí pod autobus, resp. že sa otrávi. Pri tom, ako ju manžel zväzoval, nikde nevidela T. E., nemala vedomosť o tom, že by sa tam vtedy nachádzal. Odvtedy, ako sa s E. rozišli pred lesnou správou, ho videla až vtedy, ako ju oslobodili policajti.

Svedok T. E. vypovedal, že dňa 13. 9. 2013 šli do práce s manželkou obžalovaného, robili do 12.00 hod., kedy sa vrátili z roboty. Zastavili sa pri obžalovanom, ktorý bol doma, obžalovaný sa ho opýtal, či pôjdu na pivo, on mu odpovedal, že odnesie si kosačku a vráti sa naspäť. Keď sa vrátil z domu, tak vošiel dnu a našiel tam jeho ženu poviavanú. Dnu sa dostal tak, že dvere boli odomknuté. Odviazal jej ústa a chcel ju odviazať, v tom sa zjavil obžalovaný a povedal mu „chod von“, tak on odišiel. Ona mu ešte predtým povedala, aby šiel zavolať policajtov. Svedok šiel na obecný úrad, stretol tajomníčku, ktorá zavolala žandárov. Už tam potom nebol, keď prišli policajti. Nevedel presne povedať, za akú dlhú dobu sa vrátil do toho domu. Y. N. mala ústa zaviazané, ležala na bruchu, nohy mala zviazané, ruky mala zviazané, uviazané o nohy za chrbtom, bola prikrytá perinami, ústa mala previazané handrou alebo

šatkou. Na úrade nikoho nenašiel, preto šiel za tajomníčkou ku nej domov, ona bola doma na obede a vraví jej, aby zavolała policajtov, dala mu do ruky telefón, vytočila číslo a on zavolał policajtov. On a Y.T. N. boli dobrí kamaráti, tak ako aj s J., aj s ňou. Podľa neho zdravotný stav Y. N. bol nanič, keď bolo potrebné ísť ku doktorke, tak šiel s ňou do Liptovského Mikuláša. Stalo sa, že niekedy vypili spoločne alkoholické nápoje, aj obžalovaný bol pri tom. Podľa neho, keď si vypila, správala sa normálne, šla si ľahnúť. On nebol svedkom konfliktov v rodine. So Y. N. nežil.

Znalec R.. J. Š., R.. vypovedal zhodne ako v znaleckom posudku č. 11/2013 zo dňa 21. 10. 2013. Vykonal celkové psychologické vyšetrenie obžalovaného a zistil, že jeho duševný vývin nie je zaostalý, ani narušený, jeho mravný vývoj je v oblasti vyšších citov nedostatočne rozvinutý. Inteligencia je v pásme priemeru, osobne emočne nestabilná so sklonmi k impulzivite a agresívnemu správaniu, ktorá je nedostatočne kontrolovaná. Takýto typ osobnosti zodpovedá druhu a spôsobu spáchania trestného činu. Intelektové a pamäťové schopnosti obžalovaného sú primerané na to, aby bol schopný správne a úplne prežívať udalosti, tieto si zapamätať a verne reprodukovať. Menovaný je znížené sebakritický, jeho výpovede o vlastnom správaní môžu byť ovplyvnené tendenciou prezentácie v lepšom svetle, alibizmu a prekrucovaní faktov, aby to pre neho vyzeralo priaznivejšie. Motívom môže byť tendencia vyhnúť sa trestnému stíhaniu, ale aj tendencia veriť svojej vlastnej pravde, aby si udržal svoju sebaúctu. Motív, ktorý viedol obžalovaného k spáchaniu trestného činu, bol konflikt s manželkou a snaha zabrániť jej v možnom užívaní alkoholických nápojov. Vzhľadom k zníženej sebakritickosti a osobnostnej štruktúre nemožno vylúčiť tendenciu k prejavom násilia v budúcnosti. V rámci vypracovania uvedeného znaleckého posudku neskúmal osobnosť poškodenej, užívanie alkoholu na takú vážnu chorobu, ako je rakovina, je škodlivé, čiže zhoršuje jej zdravotný stav. K otázke, či užívanie alkoholu môže spôsobovať neprimerané psychické správanie, uviedol, že je to záležitosť pre znalca z odboru zdravotníctvo. K prognóze resocializácie obžalovaného z hľadiska faktorov osobnosti uviedol, že osobnosť je emočne nestabilná, t. j. sú tam temperomentálne predispozície k príliš silnému emočnému reagovaniu a to sa môže prejavovať aj agresívnym správaním. Znalec doporučil zariadiť si život tak, aby k stresovým situáciám, ktoré by sa mohli aktivovať hlavne v partnerskom vzťahu, nedochádzalo, obžalovaný by sa mal vyhýbať situáciám, ktoré predtým v živote nezvládal, kde by mohol veľmi silne emočne reagovať a potom by mohol reagovať aj agresívne. Ak sa tomu vyhne, tak v bežnom živote by sa vedel ovládať. Na otázku, či úmrtie poškodenej môže mať vplyv na resocializáciu obžalovaného, znalec odpovedal, že bol 5 krát trestaný, z toho trikrát v spojení s manželskými vzťahmi, preto je názoru, že by malo výrazne zlepšiť prognózu resocializácie.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 13. 9. 2013 bolo zistené, že miestom ohliadky bol rodinný č. XX v obci J., okres S. J., do ktorého sa vstupuje zo severnej strany vstupnými drevenými dverami, ktoré v čase ohliadky boli pootvorené. Za dverami sa nachádza predsieň, z predsiene sa vchádza do chodby cez drevené dvere, ktoré sú v čase ohliadky otvorené. Po pravej strane od vstupu do chodby sa nachádza vstup do kuchyne. V kuchyni na zemi bol umiestnený červený koberec, pri vstupe do kuchyne sa po ľavej strane pri zárubni dverí nachádzajú voľne pohodené biele látkové popruhy v kľbku (zaistené ako vecná stopa č. 1). Na posteli sa nachádza vankúš, červená prikrývka a perina. Na vankúši sa nachádzali v čase ohliadky skrčené kúsky papiera. Súčasťou zápisnice je fotodokumentácia pozostávajúca zo 14 fotografií. Fotografie zachytávajú pohľad na ruky poškodenej, na poranenie jej pravej a ľavej ruky.

Podľa správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava správanie obžalovaného v ústave na výkon trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov ako aj ostatného personálu plní bez pripomienok. Plnením svojich povinností si vytvoril podmienky na zmenu diferenciačnej skupiny a dňa 3. 2. 2015 bol preradený z C do B skupiny v strednom stupni stráženia. Jedenkrát mu bola uložená disciplinárna odmena, disciplinárny trest uložený nemal. Postoj k trestnej činnosti je čiastočne kritický, trestný čin nepopiera, racionalizuje svoje konanie. Od 18. 11. 2015 je pracovne zaradený na pracovisku v ústave ako upratovač.

Obžalovaný má v registri trestov celkom 9 záznamov o odsúdeniach za rôznu trestnú činnosť, z toho 7-krát na nepodmienečný trest odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 12. 8. 2014, právoplatným toho istého dňa, sp. zn. 3T/78/2014 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ , ods. písm. c/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 29. 5. 2006 sp. zn. 1T/176/2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 5. 9. 2006 sp. zn. 1To/183/2006 bol obžalovaný odsúdený za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona (účinného do 31. 12. 2005) a trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona (účinného do 31. 12. 2005) na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 77 mesiacov so zaradením do II. NVS. Súčasne bolo obžalovanému uložené ústavné ochranné protialkoholické liečenie.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 2. 2000 sp. zn. 2T/7/2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. 5. 2000 sp. zn. 1To/216/2000 bol obžalovaný odsúdený za trestný čin týrania zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31. 12. 2005) na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu do I. NVS, súčasne bolo obžalovanému uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, má znaky zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona (s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona) a z vykonaných dôkazov mal súd tiež preukázané, že prejednáváný skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný na svoju obhajobu uviedol, že svoju manželku v predmetný deň nezviazal, podľa jeho výpovede manželka prišla s E., boli opití, ženu zobral, dal ju na posteľ, ona spala, on odišiel a zamkol dom. V tejto súvislosti súd konštatuje, že sa obžalovaný svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní zásadným spôsobom odchyľil od výpovede v prípravnom konaní. V prípravnom konaní bol obžalovaný dvakrát vypočutý, v obidvoch prípadoch sa priznal ku spáchaniu skutku, presne popísal spôsob, akým poškodenú v kuchyni rodinného domu zviazal, pričom ústa jej zapchal papierovými vreckovkami a ústa jej previazal lekársnym obvazom. Akurát poprel, že pred týmto konaním jej dal facku a že ju vulgárne urážal. Ozrejmil aj úmysel zviazania svojej manželky, pretože chcel zabrániť tomu, aby neohrozovala seba a svoje okolie, nakoľko vykrikovala, že skočí pod autobus a že sa otrávi. Obžalovaný hodnoverným spôsobom neodstránil zásadné rozpory vo svojej výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Ako vierohodná vyznieva výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kedy dvakrát zhodne vypovedal o okolnostiach spáchania skutku, pričom ním uvádzané skutkové tvrdenia v podstatných okolnostiach podporujú aj ďalšie dôkazy (predovšetkým výpoveď svedkov U., E., zápisnica o výpovedi svedkyne - poškodenej Y.T. N.). Vysvetlenie obžalovaného, že v prípravnom konaní podpísal, čo mu napísali, resp. že rezignoval súd považuje za účelové, pretože, ako už bolo vyššie konštatované, dvakrát rovnako vypovedal v prípravnom konaní, pričom pri jednom výsluchu bol prítomný aj obhajca a navyše aj pri rozhodovaní o vzatí do väzby sa priznal, že manželku zviazal. Obžalovaný v obidvoch prípadoch podpísal zápisnicu o výpovedi z prípravného konania a v obidvoch prípadoch vyhlásil, že jej obsah je v súlade s jeho výpoveďou, nežiadal opravu, ani doplnenie, vypovedal dobrovoľne bez nátlaku na jeho osobu. Zmena výpovede je motivovaná snahou obžalovaného vyvinieť sa a privodiť si priaznivejší výsledok trestného stíhania, čomu zodpovedá výpoveď znalca, podľa ktorej obžalovaný je znížené sebakritický, jeho výpovede o vlastnom správaní môžu byť ovplyvnené tendenciou prezentácie v lepšom svetle, alibizmu a prekrucovaní faktov, aby to pre neho vyzeralo priaznivejšie. O účelovosti zmeny výpovede svedčí fakt, že na jednej strane poprel zviazanie manželky, na druhej strane sa jeho výpoveď v niektorých ďalších čiastkových otázkach zhoduje s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, ako aj s ďalšími dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, napr. keď obžalovaný uviedol, že manželku položil na posteľ, kedy podľa jeho vyjadrenia sa nachádzala v stave opitosti. Na hlavnom pojednávaní priznal, že po tom ako odišiel z domu po pletivo sa od obyvateľky obce dozvedel, že E. na neho volá policajtov. Obžalovaný je však zo spáchania skutku usvedčovaný aj ďalšími dôkazmi a to predovšetkým výpoveďou svedkyne - poškodenej Y. N., z ktorej mal súd preukázané, za akých okolností, kde a presne akým spôsobom ju obžalovaný zviazal v priestoroch rodinného domu. Aj obžalovaný v prípravnom konaní spôsob konania, ktoré smerovalo k obmedzeniu slobody jeho manželky a miesto, popísal v podstatných okolnostiach zhodne, ako vypovedala jeho manželka. Je predsa logické, že pokiaľ by sa obžalovaný nedopustil uvedeného konania, tak by ani nevedel presne popísať spôsob spáchania skutku a okolnosti, za ktorých bol spáchaný. Svedkyňa Y. N. detailne popísala, ako bola zviazaná obžalovaným. Výpoveď svedkyne Y. N. je podporená ďalšími dôkazmi a to výpoveďou svedka H. U. a T. E.. Obidvaja svedkovia zhodne potvrdili, že videli Y. N. zviazanú na posteli v kuchyni rodinného domu v J., v podstate rovnako popísali aj spôsob, akým bola zviazaná. Ide teda o svedkov, ktorí uvedenú okolnosť vnímali vlastnými zmyslami. Neuniklo pozornosti súdu, že podľa výpovede svedka U., ktorý ako policajt zasahoval na mieste činu, Y. N. mu na položenú otázku, kto ju poviazal, odpovedala, že to

bol obžalovaný. Je zrejme, že výpoveď poškodenej a výpoveď svedka T. E. sa v niektorých otázkach nezhodujú, keď podľa výpovede svedka E. menovaný ju čiastočne vyslobodil a na jej požiadavku privolať políciu, pričom svedkyňa - poškodená uviedla, že E. videla naposledy pred lesnou správou cestou z práce, kedy sa rozišli a potom až po oslobodení policajťmi. Uvedený rozpor sa však týka okolností nepodstatnej pre rozhodnutie súdu, navyše ide o okolnosť, ktorá nie je súčasťou samotného skutkového deja a nastala až po spáchaní skutku. Doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že aj T. E.G. bol svedkom toho, ako bola Y. N. zviazaná, pretože následne privolať hliadku polície, čo potvrdil aj svedok U., ktorý uviedol, že pán volal na XXX. Je logické, že pokiaľ by svedok E. nemal vedomosť o incidente v rodinnom dome manželov N., nemal by dôvod privolať políciu. Aj obžalovaný v prípravnom konaní potvrdil, že E. musel vidieť ako je jeho manželka zviazaná, pretože vstúpil do kuchyne ich domu po ako ju zviazal. Z výpovede svedka U. mal súd tiež preukázané, že poškodená bola pevne zviazaná, nemohla sa hýbať, po oslobodení sa nemohla postaviť, mala zmeravené končatiny. Z jeho výpovede vyplynulo, že takto bola zviazaná asi 2 hodiny, čo mu oznámila poškodená. Výpovedi Y. N. a svedkov H. U. a T. E. korešponduje aj obsah zápisnice o ohliadke miesta činu, kedy pri ohliadke boli v kuchyni rodinného domu č. XX v J. voľne pohodené biele látkové popruhy v kľbku, v kuchyni rodinného domu sa taktiež nachádzala posteľ, na ktorej sa v čase ohliadky nachádzal vankúš, prikrývka a perina. Na vankúši sa v čase vykonania ohliadky nachádzali skrčené kúsky papiera. Zo zabezpečenej fotodokumentácie je zrejme poranenie ľavej a pravej ruky poškodenej. Nepriamym dôkazom je aj výpoveď znalca R. Š., podľa ktorého osobnosť obžalovaného je emočne nestabilná so sklonsmi k impulzivite a agresívnemu správaniu, ktorá nie je dostatočne kontrolovaná. Uvedený typ osobnosti zodpovedá druhu a spôsobu spáchania trestného činu. Rovnako je zrejme aj motív konania obžalovaného, ktorým boli konflikty obžalovaného s manželkou, čo napokon potvrdil aj sám obžalovaný vo svojej výpovedi, keď uviedol, že s manželkou mali nezhody.

Neobstojí obhajoba obžalovaného ani v tom smere, že manželku mal zviazať s úmyslom, aby neohrozila seba alebo okolie, pretože chcela skočiť pod autobus. Účelovosť obhajoby v tejto časti potvrdil samotný obžalovaný, ktorý síce deklaroval snahu privolať záchrannú službu na obecnom úrade, sám však uviedol, že po tom ako tam nikoho nenašiel, ďalej neriešil túto otázku a išiel po pletivo. Nezmyselne až absurdne vyznieva aj obhajoba, podľa ktorej obžalovanému od cudzili peniaze z domu, podľa neho, ten kto peniaze zobral aj zviazal manželku, teda predpokladá, že to boli oni dvaja. Inými slovami obžalovaný v podstate tvrdí, pokiaľ peniaze vzala manželka s E., tak ona (za pomoci E.) sa zviazala.

Z vyššie uvedených skutkových zistení tak vyplýva, že vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby spáchal obžalovaný. Z týchto dôkazov potom možno vyvodit' len jediný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru.

Obžalovaný si musel byť vedomý skutočnosti, že konaním špecifikovaným vo výroku rozsudku bez oprávnenia bránil Y.T. N. užívať osobnú slobodu. Obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože vyššie uvedeným spôsobom chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je osobná sloboda v zmysle slobody pohybu.

Obžalovaný spáchal skutok na chránenej osobe - manželke, preto ho súd uznal vinným zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona (s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona).

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkov R. N., K. N.X., J. N., Y. N., Y. J., Y. W., pretože sa týkajú okolností nepodstatnej pre rozhodnutie. Obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhol vypočuť uvedených svedkov na preukázanie skutočnosti o spôsobe života obžalovaného a poškodenej, návykoch poškodenej a otázke požívania alkoholických nápojov a spôsobu jej správania pod vplyvom alkoholu. Je zrejme, že navrhnutí svedkovia mali byť vypočutí na okolnosti, ktoré sa nedotýkajú prejednávaneho skutku, ide teda o okolnosti nesúvisiace s prejednaným skutkom, navrhnutí svedkovia sa v čase spáchania skutku nenachádzali na mieste činu a preto sa nevedia vyjadriť k priebehu skutku. Navyše neboli ani vypočutí v prípravnom konaní zrejme z rovnakých dôvodov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že pred spáchaním prejednávaneho skutku bol právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť, žiadna poľahčujúca okolnosť zistená nebola. Obžalovaný spáchal stíhaný skutok skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 12. 8. 2014 sp. zn. 3T/78/2014 (ktorý nadobudol právoplatnosť), z tohto dôvodu sa mu ukladá súhrnný trest odňatia slobody podľa najprísnejšieho zbiehajúceho trestného činu, ktorým je zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Obžalovaný spáchal dvoma skutkami dva úmyselné trestné činy, z ktorých obidva sú zločinom, preto sa mu ukladá súhrnný trest podľa tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, korigovanej nálezom Ústavného súdu SR. V prejednávanej veci boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 Tr. zákona. Vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti, závažnosť prejednávanej trestnej činnosti a jej následky neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu ako trestu nepodmienečného. Niet pochýb o tom, že z dôvodu ukladania súhrnného trestu odňatia slobody súd odsudzuje obžalovaného nielen za prejednaný skutok (zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák.), ale aj za zbiehajúcu trestnú činnosť a to zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Z obsahu pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2000, 1T/176/2005 a 3T/78/2014 mal súd preukázané, že obžalovaný bol dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 Tr. zák. (účinného do 31. 12. 2005) a v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/78/2014 bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody za dokonaný trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že boli splnené všetky podmienky pre uloženie sprísneného trestu odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 Tr. zákona v zmysle zásady „trikrát a dost“. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku znalca R.. J. Š. R.. vypracovaného vo veci sp. zn. 3T/78/2014 mal súd preukázané, že nie sú splnené na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, keďže uloženie takéhoto trestu si nevyžaduje účinná ochrana spoločnosti. Keďže nie je splnená jedna z kumulatívne určených podmienok v § 47 ods. 1 Tr. zákona, súd spravidla ukladá trest odňatia slobody na 25 rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody pod 20 rokov. Z výpovede znalca R.. Š. k prognóze resocializácie obžalovaného mal súd preukázané, že obžalovaný je osobnosťou emočne nestabilnou, u ktorej sú predispozície k silnému emočnému reagovaniu, ktoré sa môže prejavovať agresívnym správaním. Pokiaľ sa bude vyhýbať stresovým situáciám hlavne v partnerských vzťahoch, tak v bežnom živote sa dokáže ovládať. Väčšina trestných stíhaní obžalovaného súvisela s konfliktami a nezhodami s jeho manželkou. Vzhľadom na úmrtie poškodenej, ktoré medzičasom nastalo sa dá predpokladať výrazné zlepšenie v otázke prognózy jeho resocializácie. Z tohto dôvodu súd vymeral obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov. V súvislosti s aplikáciou § 47 ods. 2 Tr. zákona súd poukazuje na prechodné ustanovenie § 437 ods. 5 Tr. zákona, z ktorého vyplýva, že citovaného ustanovenie (§ 47 ods. 2) sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola potrestaná za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon (vrátane trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215), ak osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 47 ods. 2 po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Uložený trest odňatia slobody rešpektuje zásady ukladania trestov, ktoré majú zabezpečiť naplnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zákona.

Z dôvodu uloženia súhrnného trestu súd súčasne zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/78/2014 zo dňa 12. 8. 2014, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 208 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.